

RADA EUROPEJSKA

**Bruksela, 8 lutego 2013 r.
(OR. en)**

EUCO 37/13

**CO EUR 5
CONCL 3**

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Dotyczy : **RADA EUROPEJSKA
7-8 LUTEGO 2013 R.**

**KONKLUZJE
(WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE)**

W załączeniu delegacje otrzymują konkluzje Rady Europejskiej (7–8 lutego 2013 r.) odnoszące się do punktu wieloletnie ramy finansowe¹.

¹ Konkluzje dotyczące pozostałych punktów znajdują się w dokumencie 3/13.

UWAGI OGÓLNE

1. W ostatnich latach Unia Europejska i jej państwa członkowskie podejmowały istotne działania w odpowiedzi na wyzwania stawiane przez kryzys gospodarczo-finansowy. Wybiegając w przyszłość, kolejne wieloletnie ramy finansowe muszą zapewnić ukierunkowanie budżetu Unii Europejskiej na wyciągnięcie Europy z kryzysu. Budżet Unii Europejskiej musi być katalizatorem wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie, w szczególności poprzez stymulowanie produktywnych inwestycji i inwestycji w kapitał ludzki. W przyszłych wieloletnich ramach finansowych wydatki należy wykorzystać do wspierania wzrostu gospodarczego, zatrudnienia, konkurencyjności i konwergencji zgodnie ze strategią „Europa 2020”. Jednocześnie w miarę wzmacniania dyscypliny budżetowej w Europie ważne jest, by kolejne wieloletnie ramy finansowe odzwierciedlały wysiłki konsolidacyjne państw członkowskich mające na celu sprowadzenie deficytu i długu na bardziej zrównoważoną ścieżkę. Trzeba uważnie przeanalizować wartość każdego wydawanego euro, zapewniając zwiększenie europejskiej wartości dodanej i jakości w odniesieniu do wydatków objętych kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi, zwłaszcza poprzez łączenie zasobów; zadziała to jak katalizator i pozwoli osiągnąć efekt skali, pozytywne efekty transgraniczne i zewnętrzne, co z kolei przyczyni się do skuteczniejszego lub szybszego osiągnięcia uzgodnionych wspólnych celów polityki i spowoduje obniżenie wydatków krajowych. Wskaźniki trwałego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia zaczną znowu wzrastać wyłącznie wtedy, gdy stosowane będzie konsekwentne i szeroko zakrojone podejście, łączące inteligentną konsolidację fiskalną pozwalającą utrzymać inwestycje w przyszły wzrost z rozsądną polityką makroekonomiczną oraz z aktywną strategią zatrudnienia pozwalającą zachować spójność społeczną. Unijne polityki muszą być spójne z zasadami pomocniczości, proporcjonalności i solidarności; muszą też przynosić rzeczywistą wartość dodaną.

2. Przyszłe ramy finansowe muszą nie tylko zapewnić odpowiedni poziom wydatków, ale także ich jakość. Jakość wydatków pozwoli na lepszy rozwój polityk przy pełnym wykorzystaniu możliwości przez nie stwarzanych w zakresie europejskiej wartości dodanej, w szczególności w okresie dużych ograniczeń budżetów krajowych. Środki pochodzące z wszystkich instrumentów finansowania powinny być zatem wydatkowane w jak najbardziej wydajny sposób. Wysiłki na rzecz poprawy jakości wydatkowania środków unijnych muszą zatem obejmować, między innymi, lepsze zarządzanie politykami, w tym pewne formy warunkowości, koncentrację i ukierunkowanie środków finansowych – w miarę możliwości we wszystkich instrumentach i programach finansowania w ramach wszystkich działów – na obszary, które w największym stopniu przyczyniają się do wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i konkurencyjności. Należy zapewnić regularną sprawozdawczość do celów oceny – na szczeblu politycznym – wyników dotyczących wszystkich polityk i instrumentów finansowania. Ponadto elementy zapewniające odpowiednią jakość wydatków muszą obejmować: elastyczność, pozytywne zachęty, koncentrację środków na działaniach pro wzrostowych, ocenę i przegląd, nacisk na wyniki, uproszczenie w zakresie realizacji celów, odpowiednią pomoc techniczną, stosowanie zasady konkurencji przy wyborze projektów oraz odpowiednie wykorzystanie instrumentów finansowych. Niniejsze konkluzje obejmują szereg elementów, które przewidują stosowanie powyższych zasad. Ponadto wszystkie instytucje Unii powinny dołożyć wszelkich starań, by w prawodawstwie sektorowym dotyczącym stosownych instrumentów finansowania znalazły się przepisy mające na celu poprawę jakości wydatkowania.
3. Aby umożliwić szczegółową ocenę jakości wydatkowania i przy zachowaniu spójności z rocznym sprawozdaniem oceniającym finanse Unii przedstawianym przez Komisję na mocy art. 318 TFUE, Komisja będzie corocznie przedkładać Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie zbiorcze dotyczące programów objętych wspólnymi ramami strategicznymi (w oparciu o roczne sprawozdania z realizacji przedkładane przez państwa członkowskie), jak również syntezę wszystkich dostępnych ocen poszczególnych programów. Ponadto w okresie programowania przedstawione zostaną dwa sprawozdania strategiczne dotyczące programów objętych wspólnymi ramami strategicznymi.
4. Nowe wieloletnie ramy finansowe obejmą siedmioletni okres pomiędzy 2014 a 2020 rokiem; zostaną sporządzone dla Unii Europejskiej liczącej 28 państw członkowskich przy roboczym założeniu, że Chorwacja przystąpi do Unii w 2013 roku.

5. Wydatki zostaną pogrupowane w sześciu działach mających odzwierciedlać polityczne priorytety Unii, z zapewnieniem niezbędnej elastyczności w interesie skutecznego przydziału zasobów.

Struktura wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 będzie się kształtowała w następujący sposób:

- poddział 1a „Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, który obejmie instrument „Łącząc Europę”;
 - poddział 1b „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna”;
 - dział 2 „Trwały wzrost gospodarczy: zasoby naturalne”, który obejmie podpułap na wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie;
 - dział 3 „Bezpieczeństwo i obywatelstwo”;
 - dział 4 „Globalny wymiar Europy”;
 - dział 5 „Administracja”, który obejmie podpułap na wydatki administracyjne;
 - dział 6 „Wyrównania”.
6. Rada Europejska osiągnęła polityczne porozumienie co do tego, że maksymalna ogólna kwota na wydatki dla UE–28 w latach 2014–2020 w środkach na zobowiązania wynosi 959 988 mln EUR, co stanowi 1,00% DNB UE, a w środkach na płatności – 908 400 mln EUR, co stanowi 0,95% DNB UE. Podział środków na zobowiązania przedstawiono poniżej. Te same liczby przedstawiono również w tabeli zawartej w załączniku I, który określa także harmonogram środków na płatności. Wszystkie liczby wyrażone są w cenach stałych z roku 2011. Coroczne korekty techniczne o współczynnik inflacji będą się odbywały automatycznie. To jest podstawa Rada wystąpi o zgodę Parlamentu Europejskiego, w myśl art. 312 ust. 2 TFUE, który stanowi, że Rada przyjmuje rozporządzenie określające wieloletnie ramy finansowe po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

Aby zagwarantować, że Unia będzie w stanie wypełnić wszystkie swoje zobowiązania finansowe wynikające z obecnych i przyszłych zobowiązań w latach 2014–2020 zgodnie z art. 323 TFUE, określone zostaną szczegółowe zasady zarządzania rocznymi pulami płatności.

Dane statystyczne i prognozy wykorzystane do ustalenia kwalifikowalności i pul środków finansowych dla funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych, a także do obliczenia łącznego DNB są tożsame z danymi i prognozami wykorzystanymi przez Komisję w lipcu 2012 roku w zaktualizowanym wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie wieloletnich ram finansowych (COM(2012) 388).

7. Mając na uwadze potrzeby finansowe niezbędne do rozwoju inwestycji w Europie oraz cel w postaci maksymalizowania efektu dźwigni w odniesieniu do działań wspieranych z budżetu UE, szerzej wykorzystywane będą instrumenty finansowe, w tym obligacje projektowe, jako element wdrażania kolejnych wieloletnich ram finansowych. Instrumenty finansowe muszą odnosić się do jednego lub kilku konkretnych celów polityki Unii, działać w sposób niedyskryminacyjny, muszą mieć wyraźnie określoną datę obowiązywania, być zgodne z zasadami należytego zarządzania finansami i mieć charakter uzupełniający względem tradycyjnych instrumentów, takich jak dotacje. Odpowiedzialność finansowa Unii za takie instrumenty finansowe w kolejnych wieloletnich ramach finansowych będzie ograniczona do wysokości wkładu z unijnego budżetu i nie będzie skutkować powstaniem zobowiązań warunkowych dla budżetu Unii.

Instrumenty finansowe mogą być wdrażane wyłącznie wtedy, gdy spełniają rygorystyczne warunki określone w nowym rozporządzeniu finansowym. Finansowanie z unijnego budżetu do celów instrumentów finansowych powinno mieć miejsce jedynie w rozsądnym wymiarze i tylko wtedy, gdy przynosi to wartość dodaną.

8. Zobowiązania pozostające do realizacji (*reste à liquider*) stanowią nieunikniony efekt uboczny programowania wieloletniego i środków zróżnicowanych. Jednak z różnych powodów na koniec okresu obowiązywania ram finansowych na lata 2007–2013 kwota zobowiązań pozostających do realizacji będzie znacznie wyższa niż oczekiwano. Aby zatem zapewnić rozsądny poziom i profil płatności we wszystkich działach, integralną częścią porozumienia w sprawie ram finansowych 2014–2020 jest kilka inicjatyw:
- poziomy zobowiązań są ustalone na odpowiednim poziomie we wszystkich działach;
 - przepisy dotyczące umorzeń będą rygorystycznie stosowane w odniesieniu do wszystkich działów, zwłaszcza przepisy odnoszące się do automatycznego umarzania;
 - stawki płatności zaliczkowych są obniżone w porównaniu z okresem 2007–2013;
 - brak regresywności rocznych zobowiązań z tytułu uzgodnień dotyczących regionalnej siatki bezpieczeństwa w ramach polityki spójności, aby przyczynić się do uzyskania wykonalnego profilu zobowiązań i płatności.
9. UE jest zobowiązana dopilnować, by środki finansowe były lepiej wydawane; czyni to, nakładając pewne warunki, przeprowadzając rzetelne kontrole i dokonując skutecznych pomiarów wyników. UE musi również zaspokoić potrzebę uproszczenia swoich programów wydatkowania, aby zmniejszyć obciążenie administracyjne i koszty dla beneficjentów tych programów i dla wszystkich zaangażowanych podmiotów – zarówno na szczeblu UE, jak i krajowym. W związku z tym całe prawodawstwo sektorowe odnoszące się do kolejnych wieloletnich ram finansowych, a także nowe rozporządzenie finansowe i porozumienie międzyinstytucjonalne o współpracy w sprawach budżetowych i o należyтым zarządzaniu finansowym powinny zawierać istotne elementy przyczyniające się do uproszczenia oraz zwiększające odpowiedzialność i poprawiające skuteczne wydatkowanie unijnych środków finansowych. Podjęte zostaną szczególne starania – zarówno na poziomie prawodawstwa, jak i jego wdrożenia – aby zapewnić pełne uwzględnienie zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz uwzględnienie specyfiki małych programów w jednoregionalnych państwach członkowskich przy definiowaniu lepszych zasad.

10. Optymalna realizacja celów w pewnych obszarach polityki zależy od włączenia priorytetów, takich jak ochrona środowiska, do wielu instrumentów w innych obszarach polityki. Cele działań związanych z klimatem będą stanowić co najmniej 20% unijnych wydatków w latach 2014–2020, w związku z czym znajdą one odbicie w odpowiednich instrumentach, by zagwarantować ich wkład w zwiększanie bezpieczeństwa energetycznego oraz tworzenie gospodarki niskoemisyjnej, zasobooszczędnej i odpornej na zmianę klimatu, co zwiększy konkurencyjność Europy oraz stworzy liczniejsze i bardziej zielone miejsca pracy.
11. Aby budżet UE mógł odegrać swoją kluczową rolę we wspieraniu wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i konkurencyjności, poniższe teksty ustawodawcze muszą zostać teraz jak najszybciej przyjęte zgodnie z procedurami zapisanymi w Traktacie i z poszanowaniem roli poszczególnych instytucji. W szczególności:
 - rozporządzenie określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020;
 - porozumienie międzyinstytucjonalne o współpracy w sprawach budżetowych i o należytych zarządzaniu finansowym;
 - decyzja w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej, jak również środki wykonawcze do tej decyzji.

Na podstawie poziomów zobowiązań w tym porozumieniu i z uwzględnieniem orientacyjnych danych liczbowych proponowanych przez Komisję w odniesieniu do celów w ramach wszystkich działów, Rada i Parlament Europejski są proszone o wypracowanie terminowego porozumienia co do stosownych środków finansowych dla każdego z proponowanych instrumentów, programów i funduszy finansowanych na podstawie wieloletnich ram finansowych, z możliwością dokonania przeglądu.

W nawiązaniu do intensywnych kontaktów utrzymywanych w ostatnich miesiącach z Parlamentem Europejskim, zarówno przy okazji posiedzeń Rady do Spraw Ogólnych, jak i na szczeblu przewodniczących instytucji zgodnie z art. 324 TFUE, Rada Europejska zwraca się do prezydencji, by pilnie kontynuowała dyskusje z Parlamentem Europejskim.

Komisja jest proszona o udzielenie wszelkiej pomocy i wsparcia, jakie uzna za przydatne, w celu przyspieszenia procesu decyzyjnego.

12. Rada Europejska wzywa współprawodawców, by szybko przyjęli programy finansowania służące wdrożeniu wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, tak by zapewnić ich terminowe uruchomienie od 1 stycznia 2014 r. Przypomina o wspólnym celu i wspólnej odpowiedzialności instytucji i państw członkowskich: uproszczeniu zasad i procedur dotyczących finansowania. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w trwających negocjacjach i apeluje do współprawodawców, by uzgodnili programy, które będą prostsze i które będą oznaczały wyraźne zmniejszenie obciążenia administracyjnego dla organów publicznych i beneficjentów. Dzięki temu programy te stałyby się bardziej dostępne i bardziej elastyczne; byłyby też silnie ukierunkowane na wypracowanie wyników w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, zgodnie ze strategią „Europa 2020”.

CZEŚĆ I: WYDATKI

PODDZIAŁ 1a – KONKURENCYJNOŚĆ NA RZECZ WZROSTU I ZATRUDNIENIA

13. Inteligentny wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu to obszar, w którym działania UE przynoszą istotną wartość dodaną. Programy w ramach tego działu mogą się znacząco przyczynić do realizacji strategii „Europa 2020”, w szczególności w zakresie: propagowania badań naukowych, innowacji i rozwoju technologicznego; konkretnych działań na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw i MŚP; inwestycji w edukację i ludzkie umiejętności za pomocą programu „Erasmus dla wszystkich”; oraz rozwoju agendy społecznej. Przy przydzielaniu środków finansowych w ramach tego działu szczególnie priorytetowo traktuje się osiągnięcie znaczącego i progresywnego zwiększenia unijnych działań w zakresie badań naukowych, edukacji i innowacji, w tym poprzez uproszczenie procedur.
14. Zważywszy na to, że programy „Horyzont 2020” i „Erasmus dla wszystkich” w sposób szczególny przyczyniają się do realizacji celów strategii „Europa 2020”, kwota finansowania przeznaczona na te programy realnie wzrośnie w porównaniu z poziomem na 2013 r.

15. Poziom zobowiązań dla tego poddziału nie przekroczy 125 614 mln EUR:

PODDZIAŁ 1a – Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (mln EUR, ceny z 2011 r.)						
2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
15 605	16 321	16 726	17 693	18 490	19 700	21 079

16. Niezmiennie potrzebne jest wzmocnienie i zwiększenie doskonałości unijnej bazy naukowej. Podstawą działań w zakresie badań naukowych i rozwoju będzie zatem doskonałość, przy jednoczesnym zapewnieniu szerokiego dostępu uczestnikom we wszystkich państwach członkowskich; to, w połączeniu z gruntownym uproszczeniem programu, zagwarantuje skuteczną i efektywną przyszłą europejską politykę w zakresie badań naukowych zapewniającą również lepsze możliwości udziału MŚP w programach. Wszystkie polityki będą miały za zadanie przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności, a przedmiotem szczególnej uwagi będzie koordynacja działań finansowanych za pomocą programu „Horyzont 2020” z działaniami wspieranymi przez inne programy Unii, w tym w ramach polityki spójności. W tym kontekście konieczne będzie osiągnięcie istotnych efektów synergii pomiędzy programem „Horyzont 2020” a funduszami strukturalnymi, aby stworzyć „schody do doskonałości”, a tym samym zwiększyć regionalny potencjał w zakresie badań naukowych i innowacji oraz zdolności regionów uzyskujących gorsze wyniki i słabiej rozwiniętych do tworzenia klastrów doskonałości.

INSTRUMENT „ŁĄCZĄC EUROPE”

17. Powiązane ze sobą sieci transportowe, energetyczne i cyfrowe to ważny element urzeczywistnienia jednolitego rynku w Europie. Inwestycje w kluczową infrastrukturę o dużej wartości dodanej dla UE mogą ponadto zwiększyć konkurencyjność Europy w średnim i długim terminie w trudnych warunkach gospodarczych, które charakteryzują się spowolnionym wzrostem i ograniczeniami budżetów państwowych. Takie inwestycje infrastrukturalne mają wreszcie kluczowe znaczenie także dla realizacji przez UE celów w zakresie trwałego wzrostu gospodarczego, określonych w strategii „Europa 2020”, oraz unijnych celów „20–20–20” w dziedzinie polityki energetycznej i polityki w zakresie klimatu. Jednocześnie środki w tym obszarze będą stosowane z poszanowaniem najważniejszych zadań podmiotów rynkowych dotyczących planowania i inwestycji w infrastrukturę energetyczną i cyfrową.

Pula środków finansowych na realizację instrumentu „Łącząc Europę” w latach 2014–2020 wyniesie 29 299 mln EUR, z czego 10 000 mln EUR zostanie przesuniętych z Funduszu Spójności, zgodnie z lit. a) poniżej. Ta kwota ogólna zostanie rozdzielona pomiędzy sektory w następujący sposób:

- a) transport: 23 174 mln EUR, z czego 10 000 mln EUR zostanie przesuniętych z Funduszu Spójności na wydatki zgodnie z rozporządzeniem dotyczącym instrumentu „Łącząc Europę” w państwach członkowskich kwalifikujących się do korzystania z Funduszu Spójności;
- b) energia: 5 126 mln EUR;
- c) telekomunikacja: 1 000 mln EUR.

Kwota przesunięta z Funduszu Spójności na infrastrukturę transportową w ramach instrumentu „Łącząc Europę” zostanie wykorzystana do współfinansowania uprzednio określonych projektów wymienionych w załączniku do rozporządzenia dotyczącego instrumentu „Łącząc Europę”; do 31 grudnia 2016 r. wybór projektów kwalifikujących się do finansowania powinien odbywać się z poszanowaniem alokacji krajowych przesuniętych z Funduszu Spójności do instrumentu „Łącząc Europę”. Po tym terminie wszelkie niewykorzystane środki finansowe mogłyby zostać przegrupowane na nowe projekty z wykorzystaniem nowych zaproszeń do składania wniosków zgodnie z zasadami konkurencji.

18. Trzy duże projekty infrastrukturalne: Galileo, ITER i GMES będą finansowane w ramach poddziału 1a, a stosowna kwota wyniesie 12 793 mln EUR. Aby zapewnić należyte zarządzanie finansami i dyscyplinę finansową, w rozporządzeniu w sprawie wieloletnich ram finansowych dla każdego z tych projektów zostanie ustalony następujący maksymalny poziom zobowiązań:
- a) Galileo: 6 300 mln EUR,
 - b) ITER: 2 707 mln EUR,
 - c) GMES: 3 786 mln EUR.

19. Aby wspierać bezpieczeństwo jądrowe w Europie, zostanie udzielona pomoc na rzecz likwidacji następujących elektrowni jądrowych²:
- 400 mln EUR dla elektrowni Ignalina na Litwie na lata 2014–2020;
 - 200 mln EUR dla elektrowni Bohunice na Słowacji na lata 2014–2020;
 - 260 mln EUR dla elektrowni Kozłoduj w Bułgarii na lata 2014–2020.

PODDZIAŁ 1b – SPÓJNOŚĆ GOSPODARCZA, SPOŁECZNA I TERYTORIALNA

POLITYKA SPÓJNOŚCI

20. Jednym z ważnych celów Unii Europejskiej jest wspieranie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz solidarności między państwami członkowskimi. Polityka spójności jest w tym względzie najważniejszym narzędziem służącym zmniejszaniu dysproporcji między regionami w Europie, w związku z czym musi się koncentrować na regionach i państwach członkowskich słabiej rozwiniętych. Polityka spójności jest jednym z ważniejszych narzędzi wspierania inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy na poziomie UE oraz wspierania reform strukturalnych na szczeblu krajowym. Z polityki tej pochodzi znacząca część inwestycji publicznych w UE, to ona przyczynia się do pogłębienia rynku wewnętrznego, a tym samym odgrywa ważną rolę w pobudzaniu wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i konkurencyjności. Ponadto polityka spójności ma swój udział w realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w całej Unii Europejskiej. Za pomocą Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Funduszu Spójności będzie realizować następujące cele: „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” w państwach członkowskich i regionach – cel wspierany z wszystkich funduszy; oraz „Europejska współpraca terytorialna” – cel wspierany z EFRR. Fundusz Spójności będzie wspierał projekty w dziedzinie środowiska i transeuropejskich sieci transportowych. Niezbędne wsparcie na rzecz rozwoju kapitału ludzkiego zostanie zapewnione za pomocą odpowiedniego udziału EFS w polityce spójności.

² Bez uszczerbku dla: Protokołu nr 4 w sprawie elektrowni jądrowej Ignalina na Litwie i Protokołu nr 9 w sprawie jednostki 1 i jednostki 2 elektrowni jądrowej Bohunice V1 na Słowacji, załączonych do Aktu przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 944), oraz Protokołu dotyczącego warunków i uzgodnień w sprawie przyjęcia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

21. W odniesieniu do struktury działu i z uwzględnieniem specyfiki polityki spójności, wydatki na spójność zostaną umieszczone w poddziale działu 1; poddział ten będzie zatytułowany „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna”.

Ogólny poziom alokacji

22. Poziom zobowiązań na poddział 1b „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna” nie przekroczy 325 149 mln EUR:

PODDZIAŁ 1b: Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna (mln EUR, ceny z 2011 r.)						
2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
44 678	45 404	46 045	46 545	47 038	47 514	47 925

23. Zasoby na cel „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” wyniosą ogółem 313 197 mln EUR i zostaną przydzielone w następujący sposób:

- a) ogółem 164 279 mln EUR dla regionów słabiej rozwiniętych;
ogółem 31 677 mln EUR dla regionów w okresie przejściowym;
ogółem 49 492 mln EUR dla regionów lepiej rozwiniętych;
ogółem 66 362 mln EUR dla państw członkowskich wspieranych z Funduszu Spójności;
- b) ogółem 1 387 mln EUR jako dodatkowe środki finansowe dla regionów najbardziej oddalonych, określonych w art. 349 Traktatu, oraz dla północnych słabo zaludnionych regionów spełniających kryteria określone w art. 2 Protokołu nr 6 do Traktatu o przystąpieniu Austrii, Finlandii i Szwecji.

24. Zasoby na cel „Europejska współpraca terytorialna” wyniosą ogółem 8 948 mln EUR i zostaną przydzielone w następujący sposób:

- a) ogółem 6 627 mln EUR na współpracę transgraniczną;
- b) ogółem 1 822 mln EUR na współpracę transnarodową;
- c) ogółem 500 mln EUR na współpracę międzyregionalną.

25. 0,35% zasobów ogólnych zostanie przeznaczonych na pomoc techniczną z inicjatywy Komisji. Pomoc techniczna ma w szczególności służyć wspieraniu wzmacniania instytucjonalnego i budowy potencjału administracyjnego do celów skutecznego zarządzania funduszami oraz wspieraniu państw członkowskich w procesie określania i realizowania w ramach programów operacyjnych tych projektów, które mogą służyć przewyżczeniu obecnych problemów gospodarczych.
26. 330 mln EUR z zasobów funduszy strukturalnych na cel „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” zostanie przydzielonych na działania innowacyjne z inicjatywy Komisji w dziedzinie zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich.

Definicje i kwalifikowalność

27. Zasoby na cel „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” zostaną przydzielone na trzy rodzaje regionów, zdefiniowane w oparciu o to, jak ich PKB na mieszkańca, mierzony parytetami siły nabywczej i obliczany na podstawie danych liczbowych dla Unii za lata 2007–2009, odnosi się do średniego PKB dla UE–27 w tym samym okresie odniesienia, w następujący sposób:
- a) regiony słabiej rozwinięte, których PKB na mieszkańca jest niższy niż 75% średniego PKB UE–27;
 - b) regiony w okresie przejściowym, których PKB na mieszkańca wynosi między 75% a 90% średniego PKB UE–27;
 - c) regiony lepiej rozwinięte, których PKB na mieszkańca jest wyższy niż 90% średniego PKB UE–27.
28. Fundusz Spójności będzie wspierał te państwa członkowskie, których dochód narodowy brutto (DNB) na mieszkańca, mierzony parytetami siły nabywczej i obliczany na podstawie danych liczbowych dla Unii za lata 2008–2010, wynosi mniej niż 90% średniego DNB na mieszkańca UE–27 w tym samym okresie odniesienia.

29. W przypadku współpracy transgranicznej wsparciem obejmowane będą regiony Unii na poziomie NUTS 3 wzdłuż wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych granic lądowych i wszystkie regiony Unii na poziomie NUTS 3 położone wzdłuż granic morskich, oddalone od siebie o nie więcej niż 150 kilometrów, bez uszczerbku dla ewentualnych korekt niezbędnych do zapewnienia spójności i ciągłości obszarów objętych programami współpracy ustanowionych dla okresu programowania 2007–2013.
30. W odniesieniu do współpracy transnarodowej Komisja przyjmie wykaz obszarów transnarodowych mających otrzymać wsparcie, w podziale na programy współpracy, obejmujących regiony na poziomie NUTS 2, przy jednoczesnym zapewnieniu ciągłości takiej współpracy na większych spójnych obszarach w oparciu o wcześniejsze programy.
31. W przypadku współpracy międzyregionalnej wsparcie z EFRR obejmie całe terytorium Unii.
32. Na wniosek jednego z państw członkowskich regiony na poziomie NUTS 2, które zostały połączone na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 31/2011 z dnia 17 stycznia 2011 r., i w przypadku gdy zastosowanie zmienionej klasyfikacji NUTS powoduje zmiany w statusie kategorii kwalifikowalności co najmniej jednego z odnośnych regionów, będą elementem kategorii określonej na poziomie zmienionego regionu NUTS.

Metoda alokacji

Metoda alokacji dla regionów słabiej rozwiniętych

33. Szczegółowy poziom alokacji na każde państwo członkowskie będzie oparty na obiektywnej metodzie i zostanie obliczony w następujący sposób:

Alokacja każdego państwa członkowskiego stanowi sumę alokacji na poszczególne kwalifikujące się regiony danego państwa, obliczoną z zastosowaniem poniższych działań:

- (i) określenie kwoty bezwzględnej (w EUR) otrzymanej przez pomnożenie liczby ludności danego regionu przez różnicę między PKB na mieszkańca dla tego regionu, mierzonym parytetami siły nabywczej, a średnim PKB na mieszkańca dla UE–27, mierzonym parytetami siły nabywczej;
- (ii) przypisanie wartości procentowej powyższej kwocie bezwzględnej w celu określenia puli środków finansowych dla tego regionu; ta wartość procentowa jest zróżnicowana, aby odzwierciedlić względną zamożność – mierzoną parytetami siły nabywczej – państwa członkowskiego, w którym położony jest dany region, w stosunku do średniej UE–27, tzn.:
 - dla regionów w państwach członkowskich, których poziom DNB na mieszkańca jest niższy niż 82% średniej UE: 3,15%
 - dla regionów w państwach członkowskich, których poziom DNB na mieszkańca mieści się pomiędzy 82% a 99% średniej UE: 2,70%
 - dla regionów w państwach członkowskich, których poziom DNB na mieszkańca jest wyższy niż 99% średniej UE: 1,65%;
- (iii) do kwoty otrzymanej w ppkt (ii) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z przydziału premii w wysokości 1 300 EUR na każdego bezrobotnego rocznie, w odniesieniu do liczby bezrobotnych w tym regionie przewyższającej liczbę osób, które byłyby bezrobotne przy zastosowaniu w obliczeniu średniej stopy bezrobocia wszystkich regionów słabiej rozwiniętych w UE;
- (iv) nie będzie premii miejskich.

34. Wyniki zastosowania powyższej metody podlegają górnemu limitowi.

Metoda alokacji dla regionów w okresie przejściowym

35. Szczegółowy poziom alokacji na każde państwo członkowskie będzie oparty na obiektywnej metodzie i zostanie obliczony w następujący sposób:

Alokacja każdego państwa członkowskiego stanowi sumę alokacji na poszczególne kwalifikujące się regiony danego państwa, obliczoną z zastosowaniem poniższych działań:

- (i) określenie teoretycznych minimalnych i maksymalnych poziomów intensywności pomocy na każdy kwalifikujący się region w okresie przejściowym. Minimalny poziom wsparcia określa się za pomocą średniej intensywności pomocy na mieszkańca na każde państwo członkowskie przed zastosowaniem regionalnej siatki bezpieczeństwa na poziomie 60% przyznanej regionom lepiej rozwiniętym danego państwa członkowskiego. Maksymalny poziom wsparcia odnosi się do teoretycznego regionu o PKB na mieszkańca równym 75% średniej UE-27 i jest obliczany z wykorzystaniem metody określonej w pkt 33 ppkt (i) i (ii) powyżej. Uwzględnia się 40% kwoty uzyskanej przy zastosowaniu tej metody;
- (ii) obliczenie początkowych alokacji regionalnych, z uwzględnieniem regionalnego PKB na mieszkańca za pomocą liniowej interpolacji względnej zamożności regionu w porównaniu z UE-27;
- (iii) do kwoty otrzymanej w ppkt (ii) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z przydziału premii w wysokości 1 100 EUR na każdego bezrobotnego rocznie, w odniesieniu do liczby bezrobotnych w tym regionie przewyższającej liczbę osób, które byłyby bezrobotne przy zastosowaniu w obliczeniu średniej stopy bezrobocia wszystkich regionów słabiej rozwiniętych w UE;
- (iv) nie będzie premii miejskich.

36. Wyniki zastosowania powyższej metody podlegają górnemu limitowi.

Metoda alokacji dla regionów lepiej rozwiniętych

37. Ogólną wstępną teoretyczną pulę środków finansowych otrzymuje się poprzez pomnożenie średniej intensywności pomocy na mieszkańca i w stosunku rocznym w kwocie 19,8 EUR przez liczbę kwalifikującej się ludności.
38. Udział każdego zainteresowanego państwa członkowskiego równy jest sumie udziałów jego kwalifikowalnych regionów, które określa się na podstawie następujących kryteriów, z zastosowaniem wskazanej wagi:
- całkowita liczba ludności w regionie (waga 25%);
 - liczba bezrobotnych w regionach poziomu NUTS 2 o stopie bezrobocia przekraczającej średnią wszystkich regionów lepiej rozwiniętych (waga 20%);

- zatrudnienie, które należy dodać, aby osiągnąć cel strategii „Europa 2020” dla regionalnego wskaźnika zatrudnienia (w odniesieniu do osób w wieku 20–64 lata) równy 75% (waga 20%);
- liczba osób w wieku 30–34 lata z wyższym wykształceniem i które należy dodać, aby osiągnąć cel strategii „Europa 2020” równy 40% (waga 12,5%);
- liczba osób przedwcześnie kończących naukę i szkolenia (w wieku 18–24 lata), które należy odliczyć, aby osiągnąć cel strategii „Europa 2020” równy 10% (waga 12,5%);
- różnica pomiędzy zaobserwowanym PKB regionu (mierzonym parytetem siły nabywczej) a teoretycznym regionalnym PKB, gdyby dany region miał taki sam PKB na mieszkańca jak najzamożniejszy region na poziomie NUTS 2 (waga 7,5%);
- liczba ludności regionów na poziomie NUTS 3 o gęstości zaludnienia poniżej 12,5 mieszk./km² (waga 2,5%).

Nie będzie premii miejskich.

Metoda alokacji dla Funduszu Spójności

39. Ogólną teoretyczną pulę środków finansowych otrzymuje się poprzez pomnożenie średniej intensywności pomocy na mieszkańca w kwocie 48 EUR przez liczbę kwalifikującej się ludności. Przydział *a priori* takiej teoretycznej puli środków finansowych na każde kwalifikowalne państwo członkowskie odpowiada wielkości procentowej opartej na liczbie jego ludności, powierzchni i poziomie zamożności kraju, a obliczanej w następujący sposób:

- (i) obliczenie średniej arytmetycznej udziału liczby ludności i powierzchni tego państwa członkowskiego w całkowitej liczbie ludności i ogólnej powierzchni wszystkich kwalifikowalnych państw członkowskich. Jeżeli jednak udział danego państwa członkowskiego w całkowitej liczbie ludności przewyższa jego udział w całkowitej powierzchni pięciokrotnie lub bardziej, odzwierciedlając niezwykle dużą gęstość zaludnienia, w tym działaniu będzie wykorzystywać się tylko udział całkowitej liczby ludności;
- (ii) skorygowanie uzyskanych w ten sposób wskaźników procentowych o współczynnik stanowiący jedną trzecią wartości procentowej, o jaką DNB na mieszkańca (mierzony parytetem siły nabywczej) tego państwa członkowskiego w latach 2008–2010 jest większy lub mniejszy od średniego DNB na mieszkańca wszystkich kwalifikowalnych państw członkowskich (średnia wyrażona jest jako 100%).

40. Aby odzwierciedlić istotne potrzeby w zakresie infrastruktury związanej z transportem i środowiskiem w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub po tej dacie, ich udział w Funduszu Spójności zostanie ustalony na poziomie jednej trzeciej ogólnej końcowej alokacji środków finansowych po zastosowaniu górnego limitu (fundusze strukturalne plus Fundusz Spójności) otrzymanej średnio w całym okresie.
41. Państwa członkowskie, które w pełni kwalifikują się do finansowania z Funduszu Spójności w latach 2007–2013, lecz których nominalny DNB na mieszkańca przekracza 90% średniego DNB na mieszkańca UE–27, otrzymają wsparcie z Funduszu Spójności przejściowo i na szczególnych zasadach. Takie przejściowe wsparcie wyniesie 48 EUR na mieszkańca w 2014 roku i będzie stopniowo wycofywane do roku 2020.
42. Wyniki zastosowania powyższej metody podlegają górnemu limitowi.

Metoda alokacji dla „Europejskiej współpracy terytorialnej”

43. Przydział zasobów na państwo członkowskie, obejmujący współpracę transgraniczną i transnarodową, określa się jako ważoną sumę udziału liczby ludności regionów przygranicznych i udziału całkowitej liczby ludności każdego państwa członkowskiego. Wagę określają odnośne udziały dotyczące aspektu transgranicznego i transnarodowego. Udziały elementów współpracy transgranicznej i transnarodowej wynoszą 77,9% i 22,1%.

Metoda alokacji dla regionów najbardziej oddalonych, regionów słabo zaludnionych i wysp

44. Regiony najbardziej oddalone i północne regiony słabo zaludnione na poziomie NUTS 2 skorzystają z dodatkowej specjalnej alokacji, w której intensywność pomocy wyniesie 30 EUR na mieszkańca rocznie. Stosowne środki zostaną rozdzielone na regiony i państwa członkowskie w sposób proporcjonalny do całkowitej liczby ludności tych regionów. Należy również wziąć pod uwagę szczególną sytuację regionów wyspiarskich.

Określenie górnego limitu

45. Aby przyczynić się do uzyskania odpowiedniej koncentracji środków przeznaczonych na spójność w najsłabiej rozwiniętych regionach i państwach członkowskich oraz zmniejszania dysproporcji w poziomach średniej intensywności pomocy na mieszkańca, maksymalny pułap transferu do każdego poszczególnego państwa członkowskiego zostanie ustalony na poziomie 2,35% PKB. Górny limit będzie miał zastosowanie w stosunku rocznym i – w stosownych przypadkach – będzie skutkował proporcjonalnym zmniejszaniem wszystkich transferów (z wyjątkiem regionów lepiej rozwiniętych i celu „Europejska współpraca terytorialna”) do danego państwa członkowskiego, tak by uzyskać maksymalny poziom transferu.
- W przypadku państw członkowskich, które przystąpiły do Unii przed rokiem 2013 i których średni wzrost realnego PKB w latach 2008–2010 był niższy niż -1%, maksymalny poziom transferu zostanie zwiększony o 10%, co oznacza górny limit w wysokości 2,59%.
46. Biorąc pod uwagę obecną sytuację gospodarczą, zasady dotyczące górnego limitu nie mogą skutkować krajowymi alokacjami wyższymi niż 110% ich poziomu w ujęciu realnym w latach 2007–2013.

Siatki bezpieczeństwa

47. Dla wszystkich regionów, których PKB na mieszkańca w latach 2007–2013 był niższy niż 75% średniej UE–25, lecz których PKB na mieszkańca jest wyższy niż 75% średniej UE–27, minimalny poziom wsparcia w latach 2014–2020 w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” będzie odpowiadał corocznie 60% ich poprzedniej indykatywnej średniej alokacji rocznej w ramach alokacji na cel „Konwergencja”, obliczonej przez Komisję w kontekście wieloletnich ram finansowych na lata 2007–2013.
48. Minimalna całkowita alokacja (z Funduszu Spójności i funduszy strukturalnych) dla danego państwa członkowskiego wynosi 55% jego indywidualnej całkowitej alokacji na lata 2007–2013. Korekty konieczne, by spełnić ten wymóg, stosuje się proporcjonalnie do alokacji z Funduszu Spójności i funduszy strukturalnych, z wyjątkiem alokacji w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”.

49. Żaden region w okresie przejściowym nie otrzyma kwoty mniejszej od tej, jaką by otrzymał, gdyby był regionem lepiej rozwiniętym. Aby określić poziom tej minimalnej alokacji, metoda alokacji dla regionów lepiej rozwiniętych zostanie zastosowana do wszystkich regionów o PKB na mieszkańca wynoszącym co najmniej 75% średniej UE–27.

Inne postanowienia dotyczące szczególnych alokacji

50. Kilka państw członkowskich zostało szczególnie dotkniętych kryzysem gospodarczym w strefie euro, co ma bezpośredni wpływ na poziom ich zamożności. Aby zaradzić tej sytuacji i aby stymulować wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w tych państwach członkowskich, fundusze strukturalne zapewnią następujące dodatkowe alokacje: 1,375 mld EUR dla lepiej rozwiniętych regionów Grecji; 1,0 mld EUR dla Portugalii, przydzielony w następujący sposób: 450 mln EUR dla regionów lepiej rozwiniętych, z czego 150 mln EUR dla Madery; 75 mln EUR dla regionów w okresie przejściowym oraz 475 mln EUR dla regionów słabiej rozwiniętych, 100 mln EUR dla regionu *Border, Midland and Western* w Irlandii; 1,824 mld EUR dla Hiszpanii, z czego 500 mln EUR dla Estremadury, oraz 1,5 mld EUR dla słabiej rozwiniętych regionów Włoch, z czego 500 mln EUR dla obszarów pozamiejskich.
51. Aby uznać wyzwania związane z sytuacją państw członkowskich będących wyspami i oddaleniem niektórych części Unii Europejskiej, Malta i Cypr otrzymają – po zastosowaniu pkt 48 – dodatkową pulę środków finansowych w wysokości, odpowiednio, 200 mln EUR i 150 mln EUR, w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”; środki podzielone zostaną w następujący sposób: jedna trzecia na rzecz Funduszu Spójności, a dwie trzecie – na rzecz funduszy strukturalnych. Dodatkowa pula środków finansowych w wysokości 50 mln EUR z funduszy strukturalnych przydzielona zostanie Ceucie i Melilli. Najbardziej oddalony region Majotta otrzyma ogólną pulę środków finansowych w wysokości 200 mln EUR z funduszy strukturalnych.

52. Aby ułatwić dostosowanie niektórych regionów do zmian w ich statusie lub do długotrwałych skutków niedawnych wydarzeń w ich gospodarce, dokonuje się następujących alokacji: Belgia (133 mln EUR, z czego 66,5 mln EUR dla Limburgii i 66,5 mln EUR dla Walonii), Niemcy (710 mln EUR, z czego 510 mln EUR dla dawnych regionów objętych celem „Konwergencja” i 200 mln EUR dla Lipska). Niezależnie od pkt 45 z funduszy strukturalnych słabiej rozwiniętym regionom Węgier zostanie przydzielona dodatkowa pula środków finansowych w wysokości 1,560 mld EUR, słabiej rozwiniętym regionom Republiki Czeskiej – dodatkowa pula środków finansowych w wysokości 900 mln EUR (z czego 300 mln EUR zostanie przesunięte z alokacji na rozwój obszarów wiejskich w Republice Czeskiej), a słabiej rozwiniętemu regionowi Słowenii – dodatkowa pula środków finansowych w wysokości 75 mln EUR.
53. Ogólna kwota 150 mln EUR zostanie przydzielona na rzecz programu PEACE.

Klauzula przeglądowa

54. Aby uwzględnić szczególnie trudną sytuację Grecji i innych państw dotkniętych kryzysem, w 2016 roku Komisja dokona przeglądu całkowitych alokacji wszystkich państw członkowskich w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” polityki spójności na lata 2017–2020, stosując metodę alokacji określoną w pkt 33–49, na podstawie dostępnych w tym czasie najbardziej aktualnych danych statystycznych i porównania między skumulowanym krajowym PKB w latach 2014–2015 a skumulowanym krajowym PKB oszacowanym w 2012 roku. Jeżeli skumulowana różnica przekroczy $\pm 5\%$, Komisja dostosuje te całkowite alokacje. Całkowity wynik netto dostosowań nie może przekroczyć 4 mld EUR. Wymagane dostosowanie zostanie równo rozłożone na lata 2017–2020, a odpowiadający mu pułap w ramach finansowych zostanie odpowiednio zmieniony.

Stawki współfinansowania

55. Stawka współfinansowania na poziomie każdej osi priorytetowej programów operacyjnych w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” nie będzie wyższa niż:
- a) 85% dla Funduszu Spójności;
 - b) 85% dla słabiej rozwiniętych regionów państw członkowskich, których średni PKB na mieszkańca w latach 2007–2009 wynosił poniżej 85% średniej UE–27 w tym samym okresie, oraz dla regionów najbardziej oddalonych;
 - c) 80% dla słabiej rozwiniętych regionów państw członkowskich innych niż te, o których mowa w lit. b), kwalifikujących się do systemu przejściowego Funduszu Spójności w dniu 1 stycznia 2014 r.;
 - d) 80% dla słabiej rozwiniętych regionów państw członkowskich, innych niż te, o których mowa w lit. b) i c), oraz dla wszystkich regionów, których PKB na mieszkańca w latach 2007–2013 wynosił poniżej 75% średniej UE–25 w okresie odniesienia, lecz których PKB na mieszkańca jest wyższy niż 75% średniego PKB w UE–27, a także dla regionów określonych w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 1083/2006 otrzymujących wsparcie przejściowe na lata 2007–2013;
 - e) 60% dla regionów w okresie przejściowym innych niż te, o których mowa w lit. d);
 - f) 50% dla regionów lepiej rozwiniętych innych niż te, o których mowa w lit. d).

Stawka współfinansowania na poziomie każdej osi priorytetowej programów operacyjnych w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” nie będzie wyższa niż 85%. Dla tych programów, w których uczestniczy co najmniej jeden region słabiej rozwinięty, stawkę współfinansowania w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” można podnieść do 85%.

Stawka współfinansowania dodatkowej alokacji dla regionów najbardziej oddalonych, określonych w art. 349 Traktatu, oraz dla regionów na poziomie NUTS 2 spełniających kryteria określone w art. 2 Protokołu nr 6 do Traktatu o przystąpieniu Austrii, Finlandii i Szwecji, nie będzie wyższa niż 50%.

56. Zwiększenie płatności dla państwa członkowskiego mającego tymczasowe trudności budżetowe.

Wyższa stawka współfinansowania (o 10 punktów procentowych) może być stosowana, gdy państwo członkowskie otrzymuje pomoc finansową zgodnie z art. 136 i 143 TFUE, zmniejszając tym samym wkład wymagany z budżetów krajowych w okresie konsolidacji fiskalnej, przy utrzymaniu takiego samego ogólnego poziomu finansowania UE. Zasada ta będzie miała nadal zastosowanie do tych państw członkowskich do roku 2016, kiedy to zostanie ponownie przeanalizowana w ramach przeglądu przewidzianego w pkt 54.

Pomoc regionalna

57. Przepisy dotyczące pomocy regionalnej państwa nie mogą zakłócać konkurencji. Rada Europejska zachęca Komisję, by przystąpiła do szybkiego przyjęcia zmienionych wytycznych dotyczących pomocy regionalnej, które wydała. W tym kontekście Komisja dopilnuje, by państwa członkowskie mogły uwzględniać szczególną sytuację regionów graniczących z regionami objętymi celem „Konwergencja”.

POMOC DLA NAJUBOŻSZYCH

58. Wsparcie na pomoc dla najuboższych wyniesie 2 500 mln EUR w latach 2014–2020 i będzie pochodzić z alokacji na Europejski Fundusz Społeczny.

INICJATYWA NA RZECZ ZATRUDNIENIA LUDZI MŁODYCH

59. Rada Europejska wielokrotnie podkreślała, że promowanie zatrudnienia ludzi młodych powinno mieć najwyższy priorytet. Poświęciła temu tematowi specjalne posiedzenie w styczniu 2012 roku i położyła nań nacisk w Pakcie na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Oczekuje, że Rada przyjmie wkrótce zalecenia dotyczące programu Gwarancja dla młodzieży. Wzywa Komisję, by w perspektywie najbliższych tygodni dokończyła prace nad ramami jakości dla staży, utworzyła europejski sojusz na rzecz przyuczania do zawodu oraz opracowała propozycje w sprawie nowego rozporządzenia EURES. Należy zmobilizować budżet UE na rzecz wsparcia tych działań. Uznając szczególnie trudną sytuację młodych ludzi w niektórych regionach, Rada Europejska postanowiła utworzyć Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, aby uzupełnić i wzmocnić bardzo istotne wsparcie udzielane już za pośrednictwem funduszy strukturalnych UE. Inicjatywa będzie otwarta na wszystkie regiony (poziom NUTS 2), w których poziom bezrobocia ludzi młodych przekracza 25%. Środek ten będzie wspierał działania zdefiniowane w pakiecie na rzecz zatrudnienia młodych ludzi zaproponowane przez Komisję w grudniu 2012 roku, a w szczególności ma wesprzeć program Gwarancja dla młodzieży po jego przyjęciu. Wsparcie dla inicjatywy wyniesie 6 000 mln EUR w latach 2014–2020.
60. Kwota w wysokości 3 000 mln EUR będzie pochodzić z ukierunkowanych inwestycji z Europejskiego Funduszu Społecznego w kwalifikowalnych regionach NUTS 2, proporcjonalnie do liczby bezrobotnych osób młodych w tych regionach, natomiast kolejne 3 000 mln EUR ze specjalnej linii budżetowej na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w poddziale 1b). Kwalifikowalność oraz liczba bezrobotnych ludzi młodych zostanie ustalona na podstawie unijnych danych liczbowych za rok 2012. Przy każdorazowym wyasygnowaniu środków z EFS w kwalifikowalnym regionie dodana będzie równoważna kwota ze specjalnej linii budżetowej. Ta dodawana kwota nie będzie podlegała zasadom stosowania górnego limitu na mocy pkt 45 i 46.

DZIAŁ 2 – TRWAŁY WZROST GOSPODARCZY: ZASOBY NATURALNE

61. Celami wspólnej polityki rolnej (WPR) są: zwiększenie wydajności rolnictwa przez wspieranie postępu technicznego oraz przez zapewnienie racjonalnego rozwoju produkcji rolnej i optymalnego wykorzystania czynników produkcji, zwłaszcza siły roboczej; zapewnienie w ten sposób godziwego poziomu życia ludności rolniczej, zwłaszcza przez podniesienie indywidualnego dochodu osób pracujących w rolnictwie; stabilizacja rynków; zapewnienie dostępności dostaw i zagwarantowanie, że produkty rolne będą trafiać do konsumentów po rozsądnych cenach. Należy brać pod uwagę strukturę społeczną rolnictwa oraz różnice strukturalne i przyrodnicze między poszczególnymi regionami rolniczymi.
62. W tym kontekście reformy muszą zapewniać: 1) opłacalną produkcję żywności; 2) zrównoważony charakter gospodarki zasobami naturalnymi i działań w dziedzinie klimatu; oraz 3) zrównoważony rozwój terytorialny. Ponadto WPR powinna zostać w pełni włączona w cele strategii „Europa 2020”, zwłaszcza w cel dotyczący trwałego wzrostu gospodarczego, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu celów przedmiotowej polityki określonych w Traktacie.

63. Środki na zobowiązania w tym dziale, który obejmuje rolnictwo, rozwój obszarów wiejskich, rybołówstwo i instrument finansowy na rzecz środowiska i klimatu, nie przekroczą 373 179 mln EUR, z czego 277 851 mln EUR zostanie przydzielonych na wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie:

TRWAŁY WZROST GOSPODARCZY: ZASOBY NATURALNE						
(mln EUR, ceny z 2011 r.)						
2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
55 883	55 060	54 261	53 448	52 466	51 503	50 558
w tym: wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie						
41 585	40 989	40 421	39 837	39 079	38 335	37 605

Wspólna polityka rolna na lata 2014–2020 nadal będzie się opierała na dwóch filarach:

- filar I zapewni wsparcie bezpośrednie rolnikom i finansowanie środków rynkowych. Wsparcie bezpośrednie i środki rynkowe będą finansowane w całości i wyłącznie z budżetu UE, tak by zapewnić stosowanie wspólnej polityki na całym jednolitym rynku oraz w ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (ZSZiK);
- filar II WPR zapewni konkretne środowiskowe dobra publiczne, zwiększy konkurencyjność sektora rolnictwa i leśnictwa, będzie wspierał zróżnicowanie działalności gospodarczej i jakość życia na obszarach wiejskich, w tym regionach o określonych problemach. Środki w ramach filaru II będą współfinansowane przez państwa członkowskie zgodnie z zapisami pkt 73, co pomoże zapewnić realizację celów leżących u podstaw i wzmocni efekt dźwigni w polityce rozwoju obszarów wiejskich.

Filar I

Poziom i model redystrybucji wsparcia bezpośredniego – szczegóły dotyczące konwergencji we wszystkich państwach członkowskich

64. Aby dostosować ogólny poziom wydatków w dziale 2 – przy poszanowaniu zasad stopniowego wprowadzania płatności bezpośrednich zgodnie z traktatami akcesyjnymi – średni unijny poziom płatności bezpośrednich w cenach bieżących na hektar zostanie obniżony w całym okresie. Wsparcie bezpośrednie zostanie bardziej równomiernie rozdzielone między państwa członkowskie, z jednoczesnym uwzględnieniem ciągle jeszcze istniejących różnic, jeśli chodzi o poziomy wynagrodzeń, siłę nabywczą, produkcję w sektorze rolnym i koszty nakładów, poprzez stopniowe zmniejszenie powiązania z historycznymi danymi referencyjnymi i z uwzględnieniem ogólnego kontekstu wspólnej polityki rolnej i budżetu Unii. W ogólnej alokacji na wsparcie WPR należy uwzględnić przypadki szczególne, np. obszary rolne o wysokiej wartości dodanej i przypadki, w których skutki konwergencji są nieproporcjonalnie silnie odczuwane.

We wszystkich państwach członkowskich z płatnościami bezpośrednimi na hektar poniżej 90% średniej UE różnica między ich obecnym poziomem płatności bezpośrednich a 90% średniej UE zostanie zmniejszona o jedną trzecią w następnym okresie. Niemniej jednak wszystkie państwa członkowskie powinny osiągnąć poziom co najmniej 196 EUR na hektar w cenach bieżących do 2020 r. Ta konwergencja zostanie sfinansowana przez wszystkie państwa członkowskie, w których płatności bezpośrednie są wyższe od średniej UE, proporcjonalnie do ich oddalenia od tej średniej. Ten proces zostanie przeprowadzony stopniowo w ciągu 6 lat, od roku budżetowego 2015 do roku budżetowego 2020.

Określenie górnego limitu wsparcia dla dużych gospodarstw

65. Górny limit płatności bezpośrednich dla dużych beneficjentów zostanie wprowadzony przez państwa członkowskie na zasadzie dobrowolności.

Metoda na rzecz dyscypliny finansowej

66. W celu zapewnienia, aby kwoty przeznaczone na finansowanie WPR były zgodne z rocznymi pułapami ustanowionymi w wieloletnich ramach finansowych, należy utrzymać – jednak bez marginesu bezpieczeństwa wynoszącego 300 mln EUR – mechanizm dyscypliny finansowej przewidziany obecnie w art. 11 rozporządzenia 73/2009, zgodnie z którym poziom wsparcia bezpośredniego jest dostosowywany, gdy prognozy wskazują, że w danym roku budżetowym podpułap działu 2 został przekroczony.

Ekologizacja płatności bezpośrednich

67. Ogólne efekty środowiskowe WPR zostaną zwiększone poprzez ekologizację płatności bezpośrednich dzięki określonym praktykom rolniczym – do zdefiniowania w *rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej* – które będą korzystne dla klimatu i środowiska i nie będą wprowadzać zbędnych obciążeń administracyjnych oraz które wszyscy rolnicy będą musieli stosować. W celu finansowania tych praktyk państwa członkowskie wykorzystają 30% rocznego pułapu krajowego, przy precyzyjnym określeniu zasad zapewniających państwom członkowskim elastyczność w odniesieniu do wyboru równoważnych środków służących ekologizacji. Wymóg posiadania obszaru proekologicznego (EFA) w każdym gospodarstwie rolnym będzie realizowany w taki sposób, by nie było konieczne wyłączenie przedmiotowego obszaru z produkcji, co pozwoli rolnikom uniknąć nieuzasadnionej utraty dochodów.

Elastyczność między filarami

68. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu, jako wsparcie dodatkowe dla środków w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW, do 15% swoich rocznych pułapów krajowych na lata kalendarzowe 2014–2019 określonych w załączniku II do rozporządzenia w sprawie płatności bezpośrednich. W związku z tym odnośna kwota nie będzie już dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich.

69. Państwa członkowskie mogą postanowić o udostępnieniu, jako płatności bezpośrednie na mocy rozporządzenia w sprawie płatności bezpośrednich, maksymalnie 15% kwoty przydzielonej na wsparcie dla środków w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW w latach 2015–2020. Państwa członkowskie otrzymujące płatności bezpośrednie na hektar poniżej 90% średniej unijnej, mogą podjąć decyzję o udostępnieniu w postaci płatności bezpośrednich dodatkowych 10% z kwoty przydzielonej na wsparcie działań w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. W związku z tym odnośna kwota nie będzie już dostępna na środki wsparcia w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich.

Filar II

Zasady rozdziału wsparcia na rozwój obszarów wiejskich

70. Wsparcie na rozwój obszarów wiejskich zostanie rozdzielone między państwa członkowskie na podstawie obiektywnych kryteriów i wyników historycznych, przy uwzględnieniu celów dotyczących rozwoju obszarów wiejskich oraz ogólnego kontekstu wspólnej polityki rolnej i budżetu Unii.
71. Ogólna kwota wsparcia na rozwój obszarów wiejskich wyniesie 84 936 mln EUR. Podział na poszczególne lata zostanie ustalony przez Parlament Europejski i Radę. Kwoty dla poszczególnych państw członkowskich zostaną dostosowane w celu wzięcia pod uwagę zapisów określonych w pkt 68 i 69.

72. Rozdział ogólnej kwoty na rozwój obszarów wiejskich między państwa członkowskie będzie się opierał na obiektywnych kryteriach i wynikach historycznych.

W przypadku ograniczonej liczby państw członkowskich borykających się ze szczególnymi trudnościami o charakterze strukturalnym w swoich sektorach rolniczych lub w przypadku państw, które dokonały znaczących inwestycji w ramy skutecznej realizacji w zakresie wydatków w ramach filaru 2, zostaną dokonane następujące alokacje: Austria (700 mln EUR), Francja (1 000 mln EUR), Irlandia (100 mln EUR), Włochy (1 500 mln EUR), Luksemburg (20 mln EUR), Malta (32 mln EUR), Litwa (100 mln EUR), Łotwa (67 mln EUR), Estonia (50 mln EUR), Szwecja (150 mln EUR), Portugalia (500 mln EUR), Cypr (7 mln EUR), Hiszpania (500 mln EUR), Belgia (80 mln EUR), Słowenia (150 mln EUR) i Finlandia (600 mln EUR). W przypadku państw członkowskich otrzymujących pomoc finansową zgodnie z art. 136 i 143 TFUE ta dodatkowa alokacja będzie podlegała stawce współfinansowania na poziomie 100%. Zasada ta będzie miała nadal zastosowanie do tych państw członkowskich do roku 2016, kiedy to zostanie ponownie przeanalizowana.

Stawki współfinansowania wsparcia na rozwój obszarów wiejskich

73. W programach rozwoju obszarów wiejskich ustalona zostanie pojedyncza stawka wkładu EFRROW mająca zastosowanie do wszystkich środków. W stosownych przypadkach ustalona zostanie odrębna stawka wkładu EFRROW dla regionów słabiej rozwiniętych, regionów w okresie przejściowym oraz regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2019/93. Maksymalna stawka wkładu EFRROW będzie wynosić:
- 75% kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach słabiej rozwiniętych, regionach najbardziej oddalonych oraz na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2019/93;
 - 75% kwalifikowalnych wydatków publicznych dla wszystkich regionów, których PKB na mieszkańca w latach 2007–2013 wynosił poniżej 75% średniej UE–25 w okresie odniesienia, lecz których PKB na mieszkańca wynosi powyżej 75% średniego PKB w UE–27;

- 63% kwalifikowalnych wydatków publicznych dla regionów w okresie przejściowym innych niż te, o których mowa w poprzednim tiret;
- 53% kwalifikowalnych wydatków publicznych w pozostałych regionach;
- 75% dla działań przyczyniających się do realizacji celów w zakresie środowiska oraz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej;
- 100% dla kwot przeniesionych z filaru I do filaru II, o których mowa w pkt 68, jako wsparcie dodatkowe w ramach rozwoju obszarów wiejskich.

Minimalna stawka wkładu EFRROW wyniesie 20%. Pozostałe maksymalne stawki wkładu EFRROW na środki szczególne zostaną ustalone w rozporządzeniu w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Wyższa stawka współfinansowania (o 10 punktów procentowych) może być stosowana, gdy państwo członkowskie otrzymuje pomoc finansową zgodnie z art. 136 i 143 TFUE, zmniejszając tym samym wkład wymagany z budżetów krajowych w okresie konsolidacji fiskalnej, przy utrzymaniu takiego samego ogólnego poziomu finansowania UE. Zasada ta będzie miała nadal zastosowanie do tych państw członkowskich do roku 2016, kiedy to zostanie ponownie przeanalizowana w ramach przeglądu przewidzianego w pkt 54.

* *

*

74. Ze środków w ramach działu 2 wspierana będzie także wspólna polityka rybołówstwa i zintegrowana polityka morska, w szczególności za pomocą Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz puli środków przewidzianych na wymiar międzynarodowy wspólnej polityki rybołówstwa, a także działania w dziedzinie klimatu i środowiska za pomocą programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE).

Nowa rezerwa na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym

75. Nowa rezerwa na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym, która ma zapewnić wsparcie w przypadku poważnych kryzysów mających wpływ na produkcję rolną lub dystrybucję produktów rolnych, zostanie ujęta w dziale 2 i będzie opiewać na kwotę 2 800 mln EUR. Rezerwa zostanie ustanowiona w drodze zastosowania na początku każdego roku redukcji płatności bezpośrednich, przy pomocy mechanizmu dyscypliny finansowej. Kwota tej rezerwy zostanie zapisana bezpośrednio w budżecie rocznym i jeżeli nie zostanie udostępniona na środki kryzysowe, zostanie zwrócona w postaci płatności bezpośrednich.

PRZEPISY ODNOSZĄCE SIĘ DO EFRR, EFS, FUNDUSZU SPÓJNOŚCI, EFRROW I EFMR

Wspólne ramy strategiczne

76. Fundusze strukturalne i Fundusz Spójności zostaną połączone z Europejskim Funduszem Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i Europejskim Funduszem Morskim i Rybackim (EFMR) jako wspólne ramy strategiczne, aby zmaksymalizować ich skuteczność i zoptymalizować efekty synergii. Będzie to oznaczało sporządzenie wykazu celów tematycznych zgodnie ze strategią „Europa 2020”.

Warunkowość makroekonomiczna

77. Ustanowienie ściślejszych powiązań między polityką spójności a zarządzaniem gospodarczym Unii zagwarantuje, że efektywność wydatków z funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych będzie się opierać na rozsądnej polityce gospodarczej, a także, że fundusze te będą mogły być w razie potrzeby przekierowywane w celu rozwiązywania problemów gospodarczych, z którymi boryka się dane państwo. Z tej przyczyny w rozporządzeniu w sprawie wspólnych ram strategicznych zostanie ustanowiona stopniowa warunkowość makroekonomiczna.

78. Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o dokonanie przeglądu oraz zaproponowanie zmian do odnośnej umowy partnerskiej i stosownych programów, w przypadkach, w których jest to konieczne do wsparcia realizacji stosownych zaleceń Rady lub do maksymalnego zwiększenia wpływu funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych na wzrost gospodarczy w państwach członkowskich otrzymujących pomoc finansową z UE. Komisja może zwrócić się z takim wnioskiem, aby wesprzeć realizację:
- a) zaleceń na podstawie ogólnych wytycznych polityki gospodarczej;
 - b) zaleceń dotyczących zatrudnienia;
 - c) szczególnych środków skierowanych do państw członkowskich strefy euro zgodnie z art. 136 ust. 1;
 - d) zaleceń wydanych w ramach procedury nadmiernego deficytu;
 - e) zaleceń wydanych w ramach procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi;
 - f) unijnego wsparcia na mocy instrumentu średnioterminowego wsparcia bilansu płatniczego;
 - g) unijnego wsparcia na mocy europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej;
 - h) pomocy finansowej na mocy Europejskiego Mechanizmu Stabilności.
79. W przypadku gdy państwo członkowskie nie podejmie skutecznych działań w odpowiedzi na wniosek Komisji dotyczący dokonania przeglądu oraz zaproponowania zmian do umowy partnerskiej z tym państwem i stosownych programów, całość lub część płatności może zostać zawieszona.
80. W przypadku gdy zostanie stwierdzone, że państwo członkowskie nie podjęło wystarczających działań na mocy:
- a) szczególnych środków skierowanych do państw członkowskich strefy euro zgodnie z art. 136 ust. 1;
 - b) procedury nadmiernego deficytu;
 - c) procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej;
 - d) programu na mocy instrumentu średnioterminowego wsparcia bilansu płatniczego;
 - e) programu na mocy europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej;
 - f) pomocy finansowej na mocy Europejskiego Mechanizmu Stabilności,
- całość lub część zobowiązań i płatności zostaje zawieszona.

81. Wniosek o zawieszenie zobowiązań zostanie przedłożony przez Komisję i automatycznie uznany za przyjęty przez Radę, chyba że Rada odrzuci taki wniosek kwalifikowaną większością głosów w terminie jednego miesiąca. Decyzję o zawieszeniu płatności podejmuje Rada, na wniosek Komisji. Wszelkie decyzje o zawieszeniu będą proporcjonalne i skuteczne, z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej i społecznej panującej w danym państwie członkowskim; będą również przestrzegać zasady równego traktowania państw członkowskich, w szczególności w odniesieniu do wpływu zawieszenia na gospodarkę danego państwa członkowskiego. Priorytetowo należy traktować zawieszenie zobowiązań; płatności powinny być zawieszane wyłącznie wtedy, gdy wymagane jest natychmiastowe działanie, i w przypadku nieprzestrzegania przepisów.
82. Zawieszenie zobowiązań podlega metodzie „podwójnego ograniczenia”:
- (a) ograniczeniu o maksymalnie 50% funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych w pierwszym przypadku procedury nadmiernego deficytu i o maksymalnie 25% funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych w pierwszym przypadku procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi. Poziom zawieszenia powinien być stopniowy i wzrastać do maksymalnie 100% funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych w przypadku procedury nadmiernego deficytu i do 50% funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych w przypadku procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi, z uwzględnieniem powagi naruszenia;
 - (b) ograniczeniu o maksymalnie 0,5% nominalnego PKB, stosowanego do pierwszego naruszenia procedury nadmiernego deficytu zgodnie z art. 21 ust. 6b rozporządzenia w sprawie wspólnych ram strategicznych, i o maksymalnie 0,25% nominalnego PKB, stosowanego do pierwszego naruszenia procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi zgodnie z art. 21 ust. 6c rozporządzenia w sprawie wspólnych ram strategicznych. W przypadku dalszego nieprzestrzegania przepisów odsetek ograniczenia wyrażony w stosunku do PKB powinien być stopniowo zwiększany do maksymalnie 1% nominalnego PKB, co ma zastosowanie do kolejnego naruszenia procedury nadmiernego deficytu zgodnie z art. 21 ust. 6b rozporządzenia w sprawie wspólnych ram strategicznych, i o maksymalnie 0,5% nominalnego PKB, co ma zastosowanie do kolejnego naruszenia procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi zgodnie z art. 21 ust. 6c rozporządzenia w sprawie wspólnych ram strategicznych, z uwzględnieniem powagi naruszenia.

83. Bez uszczerbku dla zasad dotyczących umorzeń, zawieszenia zobowiązań będą znoszone przez Komisję. Jeśli chodzi o płatności, decyzję o zniesieniu zawieszenia podejmuje Rada, na wniosek Komisji. Środki finansowe są ponownie udostępniane danemu państwu członkowskiemu niezwłocznie po podjęciu przez nie niezbędnych działań.
84. Punkt 79 odnoszący się do pkt 78 lit. a), b), d) i e) oraz pkt 80 lit. b) i c) nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z protokołem (nr 15) załączonym do TUE i TFUE (zob. sprawozdanie „Wzmacnianie zarządzania gospodarczego w UE” opublikowane przez grupę zadaniową w dniu 21 października 2010 r.).

Rezerwa na wykonanie

85. Wszystkie państwa członkowskie ustanawiają krajową rezerwę na wykonanie dla celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” w ramach polityki spójności, jak również dla EFRROW i EFMR, obejmującą 7% ich całkowitej alokacji, co ułatwi skupienie się na wynikach i osiągnięciu celów strategii „Europa 2020”. Kwoty zobowiązań przydzielanych rocznie krajowej rezerwie na wykonanie są wyłączone z zasady umarzania $n+3$, dopóki rezerwa pozostaje nieprzydzielona. Przydzielenie rezerwy nastąpi po przeglądzie wykonania w 2019 roku.

Stawki płatności zaliczkowych

86. Płatności zaliczkowe w momencie rozpoczęcia programów gwarantują, że państwa członkowskie mają środki, aby zapewnić beneficjentom wsparcie w realizacji programu od samego początku. W związku z tym powinny mieć zastosowanie następujące poziomy płatności zaliczkowych:

Kwota wstępnych płatności zaliczkowych będzie wypłacana w ratach w następujący sposób:

- a) w 2014 roku: 1% kwoty wsparcia z funduszy na cały okres programowania dla programu operacyjnego i 1,5% kwoty wsparcia z funduszy na cały okres programowania dla programu operacyjnego, jeżeli państwo członkowskie otrzymywało pomoc finansową od 2010 roku, zgodnie z art. 122 i 143 TFUE, lub z EFSF, lub jeśli otrzymuje pomoc finansową na dzień 31 grudnia 2013 r. zgodnie z art. 136 i 143;
- b) w 2015 roku: 1% kwoty wsparcia z funduszy na cały okres programowania dla programu operacyjnego i 1,5% kwoty wsparcia z funduszy na cały okres programowania dla programu operacyjnego, jeżeli państwo członkowskie otrzymywało pomoc finansową od 2010 roku, zgodnie z art. 122 i 143 TFUE, lub z EFSF, lub jeśli otrzymuje pomoc finansową na dzień 31 grudnia 2014 r. zgodnie z art. 136 i 143;
- c) w 2016 roku: 1% kwoty wsparcia z funduszy na cały okres programowania dla programu operacyjnego.

Jeżeli program operacyjny zostanie przyjęty w 2015 roku lub później, wcześniejsze raty będą wypłacane w roku, w którym przyjęto program.

Inne przepisy regulacyjne

87. Wszystkie programy będą podlegać procedurze umorzenia określonej na podstawie tego, że kwoty związane z zobowiązaniem, które nie zostaną objęte płatnością zaliczkową lub wnioskiem o płatność w okresie N+3, zostaną umorzone.

W przypadku Rumunii i Słowacji Rada Europejska wzywa Komisję, aby przeanalizowała praktyczne rozwiązania mające na celu zmniejszenie ryzyka automatycznego umarzania środków z krajowej puli środków finansowych na lata 2007–2013, z uwzględnieniem zmiany rozporządzenia 1083/2006.

Ocena

88. Na podstawie przewidzianej w pkt 3 Rada do Spraw Ogólnych będzie co dwa lata omawiać realizację i wyniki funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych i będzie zapewniać wkład w przeprowadzaną na wiosennym posiedzeniu Rady ogólną ocenę wszystkich unijnych polityk i instrumentów, których celem jest zwiększenie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w całej Unii Europejskiej.
89. Projekty, których łączne kwalifikowalne koszty wynoszą więcej niż 50 mln EUR (75 mln EUR w przypadku projektów transportowych), będą podlegać bardziej szczegółowej ocenie *ex ante* przez Komisję, by zapewnić, że są one spójne ze stosowną umową partnerską, przyczyniają się do realizacji celu danego programu i mają solidne podstawy ekonomiczne.
90. Komisja i państwa członkowskie muszą uzgodnić ambitne cele na początku okresu programowania. Cele te muszą być wymierne i obejmować wskaźniki finansowe i wskaźniki dotyczące wyników. Komisja regularnie ocenia postępy w kierunku realizacji celów i składa Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania zgodnie z pkt 3. W przypadku gdy istnieją dowody na znaczące braki w osiągnięciu uzgodnionych celów, Komisja może zastosować korekty finansowe.

Stosowanie zasady konkurencji przy wyborze projektów

91. Państwa członkowskie muszą zapewnić, by wybór projektów opierał się na procedurach i kryteriach, które są niedyskryminacyjne, przejrzyste i w pełni zgodne z prawem unijnym i krajowym tak, aby zagwarantować wybór wyłącznie najlepszych projektów.

VAT

92. VAT nie kwalifikuje się do wkładu z funduszy objętych zakresem wspólnych ram strategicznych ani z kwoty 10 000 mln EUR przesuniętych z Funduszu Spójności do instrumentu „Łącząc Europę”. Niemniej jednak kwoty VAT będą się kwalifikować, gdy nie podlegają one odzyskaniu na mocy krajowego ustawodawstwa dotyczącego VAT.

DZIAŁ 3 – BEZPIECZEŃSTWO I OBYWATELSTWO

93. Działania w ramach tego działu obejmują różnorodny wachlarz programów ukierunkowanych na bezpieczeństwo i obywateli, gdzie współpraca na szczeblu Unii przynosi wartość dodaną. Chodzi tu w szczególności o działania związane z azylem i migracją oraz o inicjatywy w obszarach granic zewnętrznych i bezpieczeństwa wewnętrznego, a także o środki w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości. Przedmiotem szczególnej uwagi będą społeczności wyspiarskie, które borykają się z nieproporcjonalnymi wyzwaniami w zakresie migracji. Działania w ramach tego działu służą również wspieraniu wysiłków na rzecz propagowania udziału obywateli w Unii Europejskiej, w tym za pośrednictwem kultury, różnorodności językowej i sektora kreatywnego. Ponadto obejmują środki służące poprawie zdrowia publicznego i ochrony konsumentów. Uproszczenie programów zapewni w przyszłości skuteczniejszą i efektywniejszą realizację działań w tym obszarze.

Poziom zobowiązań dla tego działu nie przekroczy 15 686 mln EUR:

DZIAŁ 3 – BEZPIECZEŃSTWO I OBYWATELSTWO						
(mln EUR, ceny z 2011 r.)						
2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
2 053	2 075	2 154	2 232	2 312	2 391	2 469

DZIAŁ 4 – GLOBALNY WYMIAR EUROPY

94. Polityki zewnętrzne stanowią jedno z głównych pól działania UE, a ich znaczenie wzrosło na mocy nowych ram instytucjonalnych, które zapewnia Traktat z Lizbony. Wieloletnie ramy finansowe muszą wzmacniać determinację UE, by rozwijać swoją rolę jako aktywnego podmiotu na arenie międzynarodowej, który ma regionalne i globalne interesy oraz obowiązki. Instrumenty finansowania, którymi UE dysponuje, wzmocnią jej współpracę z partnerami, będą wspierać cele w postaci propagowania wartości UE za granicą, przedstawiania unijnych polityk na rzecz rozwiązywania najważniejszych globalnych wyzwań, zwiększania wpływu unijnej współpracy na rzecz rozwoju, inwestowania w długoterminowy dobrobyt i stabilność krajów sąsiadujących z UE, wspierania procesu rozszerzenia UE, wzmacniania europejskiej solidarności w przypadkach katastrof naturalnych lub katastrof spowodowanych przez człowieka, lepszego zapobiegania kryzysom i ich rozwiązywania, a także zwalczania zmiany klimatu. W stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem obiektywnych kryteriów wsparcie dla partnerów będzie dostosowywane do ich sytuacji dotyczącej rozwoju oraz ich zaangażowania w kwestie praw człowieka, demokracji, praworządności i dobrych rządów, a także do ich postępów w tych dziedzinach. Fundamentem tych działań będzie większa elastyczność w ramach działu 4 i skuteczna realizacja.

Poziom zobowiązań dla tego działu nie przekroczy 58 704 mln EUR:

DZIAŁ 4 – GLOBALNY WYMIAR EUROPY						
(mln EUR, ceny z 2011 r.)						
2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
7 854	8 083	8 281	8 375	8 553	8 764	8 794

95. Jednym z kluczowych priorytetów państw członkowskich jest poszanowanie formalnego zobowiązania UE do wspólnego przeznaczenia 0,7% DNB na oficjalną pomoc rozwojową do roku 2015, co stanowi decydujący krok w kierunku realizacji milenijnych celów rozwoju. W ramach tego zobowiązania Unia Europejska powinna zatem dążyć do zadbania o to, by w latach 2014–2020 co najmniej 90% jej ogólnej pomocy zewnętrznej stanowiło oficjalną pomoc rozwojową w myśl aktualnej definicji ustanowionej przez Komitet Pomocy Rozwojowej przy OECD.

DZIAŁ 5 – ADMINISTRACJA

96. Konieczność konsolidacji finansów publicznych w krótkiej, średniej i długiej perspektywie wymaga szczególnych wysiłków ze strony każdej administracji publicznej i jej pracowników, aby poprawić wydajność i efektywność oraz dostosować się do zmieniającej się sytuacji gospodarczej. Wydatki w tym dziale muszą uwzględniać zdolność instytucji unijnych do wykonywania zadań powierzonych im na mocy Traktatów, coraz większe zobowiązania prawne UE oraz kolejne rozszerzenie UE. Instytucje UE muszą również zachować zdolność przyciągania i utrzymania wysoce profesjonalnej administracji UE o zrównoważonym składzie geograficznym.
97. Poziom zobowiązań dla tego działu nie przekroczy *61 629 mln EUR*:

DZIAŁ 5 – ADMINISTRACJA						
(mln EUR, ceny z 2011 r.)						
2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
8 218	8 385	8 589	8 807	9 007	9 206	9 417

98. W ramach tego pułapu wydatki przeznaczone na wydatki administracyjne instytucji, z wyłączeniem emerytur i szkół europejskich, nie przekroczą *49 798 mln EUR* w ramach następującego podpułapu:

Podpułap na wydatki administracyjne (z wyłączeniem emerytur i szkół europejskich)						
(mln EUR, ceny z 2011 r.)						
2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
6 649	6 791	6 955	7 110	7 278	7 425	7 590

99. Powyższe pułapy uwzględniają skutki następujących oszczędności:

- zastosowanie do wszystkich unijnych instytucji, organów, agencji i ich administracji redukcji personelu o 5% w latach 2013–2017. Zostanie to skompensowane za pomocą wydłużenia godzin pracy personelu bez dostosowania wynagrodzeń;
- zastosowanie redukcji wydatków niezwiązanych z personelem, dalsze reformy regulaminu pracowniczego i inne wewnętrzne środki administracyjne;
- w ramach reformy regulaminu pracowniczego korekta wynagrodzeń i emerytur wszystkich pracowników za pomocą metody dostosowania wynagrodzeń zostanie zawieszona na 2 lata;
- oszczędności, o których mowa powyżej, zostaną równomiernie podzielone na wszystkie instytucje oraz inne organy zgodnie z kluczem podziału i staną się wiążące dzięki umieszczeniu ich w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami. Oczekuje się, że każda instytucja, każdy organ lub każda agencja będą przedstawiać szacunkowe wydatki w rocznej procedurze budżetowej zgodnie z powyższymi wskazówkami. Ewolucja kosztów związanych z emeryturami również będzie przedmiotem prac w ramach reformy regulaminu pracowniczego. Elementem reformy regulaminu pracowniczego będzie przywrócenie nowej składki solidarnościowej na poziomie 6%, co będzie częścią reformy metody dostosowania wynagrodzeń. Powyższe środki będą miały znaczący wpływ na koszty emerytur w średniej i długiej perspektywie.

100. Wskazane powyżej pułapy posłużą za podstawę procedury współdecyzji, w ramach której określony zostanie konkretny sposób realizacji tych i innych środków zaproponowanych przez Komisję (takich jak ograniczenia dotyczące wcześniejszego przechodzenia na emeryturę, wydłużenie wieku emerytalnego, a także metoda ustalania rocznych korekt).

**KWESTIE HORYZONTALNE – INSTRUMENTY POZA WIELOLETNIMI RAMAMI
FINANSOWYMI I ELASTYCZNOŚĆ**

101. Wieloletnie ramy finansowe obejmą, co do zasady, wszystkie pozycje, dla których przewidywane jest finansowanie unijne, co ma być sposobem zapewnienia przejrzystości i odpowiedniej dyscypliny budżetowej. Niemniej jednak, z racji ich specyfiki, instrument elastyczności, Fundusz Solidarności, Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, rezerwa na pomoc nadzwyczajną i Europejski Fundusz Rozwoju zostaną wyłączone z zakresu wieloletnich ram finansowych.
102. Unia musi mieć zdolność reagowania na wyjątkowe okoliczności, tak wewnętrzne, jak i zewnętrzne. Jednocześnie potrzebę elastyczności trzeba pogodzić z zasadą dyscypliny budżetowej i przejrzystością unijnych wydatków, w tym z uzgodnionym poziomem wydatków. W związku z tym w wieloletnich ramach finansowych ujęto następujący instrument elastyczności: w dziale 2 utworzono nową rezerwę na wypadek kryzysów w sektorze rolniczym, która ma zapewniać wsparcie w przypadku poważnych kryzysów mających wpływ na produkcję rolną lub dystrybucję produktów rolnych;
- Cechą instrumentów elastyczności jest to, że są one uruchamiane wyłącznie w razie potrzeby.
103. Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, który ma na celu udzielenie pomocy finansowej w przypadku poważnych katastrof, będzie nadal finansowany poza wieloletnimi ramami finansowymi z maksymalną roczną kwotą w wysokości 500 mln EUR (ceny z 2011 r.).
104. Instrument elastyczności, który ma na celu finansowanie jasno określonych i nieprzewidzianych wydatków, będzie nadal finansowany poza wieloletnimi ramami finansowymi z maksymalną roczną kwotą w wysokości 471 mln EUR (ceny z 2011 r.).
105. Rezerwa na pomoc nadzwyczajną, która ma na celu zapewnienie zdolności szybkiego reagowania na szczególne i niemożliwe do przewidzenia potrzeby państw trzecich w zakresie pomocy (operacje humanitarne, cywilne zarządzanie kryzysowe, ochrona ludności, presje migracyjne), będzie nadal finansowana poza wieloletnimi ramami finansowymi z maksymalną roczną kwotą w wysokości 280 mln EUR (ceny z 2011 r.).

106. Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji będzie nadal finansowany poza wieloletnimi ramami finansowymi z maksymalną roczną kwotą w wysokości 150 mln EUR (ceny z 2011 r.).
107. Margines na nieprzewidziane wydatki, odpowiadający maksymalnie 0,03% dochodu narodowego brutto Unii, ustanawia się poza pułapami ram finansowych na lata 2014–2020; ma to być ostateczny instrument umożliwiający działanie w nieprzewidzianych okolicznościach. Decyzja o uruchomieniu marginesu na nieprzewidziane wydatki jest podejmowana wspólnie przez obydwa organy władzy budżetowej. Rada stanowi większością kwalifikowaną. Kwota wykorzystywana z marginesu na nieprzewidziane wydatki w żadnym roku nie przekracza maksymalnej kwoty przewidzianej w rocznym dostosowaniu technicznym wieloletnich ram finansowych i jest zgodna z pułapem zasobów własnych. Kwoty udostępniane dzięki uruchomieniu marginesu na nieprzewidziane wydatki są w pełni kompensowane w marginesach co najmniej jednego działu ram finansowych na bieżący rok budżetowy lub na kolejne lata budżetowe. Kwot w ten sposób kompensowanych nie uruchamia się w kontekście ram finansowych. Skorzystanie z marginesu na nieprzewidziane wydatki nie może powodować przekroczenia całkowitych pułapów środków na zobowiązania i środków na płatności w nim określonych na bieżący rok budżetowy i na kolejne lata budżetowe.
108. Pomoc UE na rzecz krajów AKP tradycyjnie – ze względów historycznych i prawnych – jest finansowana spoza unijnego budżetu. W obecnych okolicznościach, gdy umowa z Kotonu wygasa w 2020 roku, EFR pozostanie poza wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2014–2020. Odnotowuje się, że Komisja zamierza zaproponować włączenie EFR do budżetu począwszy od 2021 roku. Ogólna kwota dostępna na EFR wyniesie 26 984 mln EUR. Klucz wkładów na rzecz 11. EFR zamieszczono w załączniku 2.
109. Aby zachować zgodność z art. 323 TFUE, zostanie zastosowana szczególna i możliwie maksymalna elastyczność pozwalająca Unii na wypełnienie jej zobowiązań. Będzie to stanowić element mandatu, na podstawie którego prezydencja będzie prowadzić dyskusje z Parlamentem Europejskim zgodnie z pkt 11.

Lepsze i intensywniejsze zaangażowanie EBI

110. EBI już teraz znacząco wspiera wzrost, np. udzielając pożyczek państwom członkowskim, które w przeciwnym razie nie mogłyby zapewnić współfinansowania funduszy strukturalnych, lub wdrażając wspólne instrumenty finansowe. Udział EBI należy zwiększyć poprzez:
- a) korzystanie z wiedzy fachowej EBI na wczesnym etapie projektów współfinansowanych przez UE i EBI;
 - b) dopilnowanie, by EBI był informowany o projektach otrzymujących wsparcie UE;
 - c) zaangażowanie EBI w proces oceny *ex ante* dużych projektów, w tym poprzez JASPERS;
 - d) w stosownych przypadkach, zaangażowanie EBI w działania związane z pomocą techniczną.

CZEŚĆ II: DOCHODY

111. Ustaleniami dotyczącymi zasobów własnych powinny kierować ogólne cele prostoty, przejrzystości i sprawiedliwości. Ogólna kwota zasobów własnych przydzielonych w budżecie Unii na pokrycie rocznych środków na płatności nie przekracza 1,23% sumy DNB wszystkich państw członkowskich. Ogólna kwota środków na zobowiązania zapisana w budżecie Unii nie przekracza 1,29% sumy DNB wszystkich państw członkowskich. Zachowana zostanie odpowiednia proporcja między środkami na zobowiązania a środkami na płatności, aby zagwarantować ich zgodność.
112. Nowy system zasobów własnych Unii Europejskiej wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu powiadomienia o jego przyjęciu przez ostatnie państwo członkowskie. Wszystkie jego elementy będą miały zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2014 r.

Tradycyjne zasoby własne

113. System poboru tradycyjnych zasobów własnych pozostanie niezmienny. Jednak od dnia 1 stycznia 2014 r. państwa członkowskie będą zatrzymywać, na poczet kosztów poboru, 20% pobranych kwot.

Zasoby własne oparte na VAT

114. Rada Europejska apeluje do Rady o kontynuowanie prac nad wnioskiem Komisji w sprawie nowego rodzaju zasobów własnych opartego na podatku od wartości dodanej (VAT), aby uczynić go jak najprostszym i jak najbardziej przejrzystym, aby wzmocnić związek z unijną polityką VAT i faktycznymi wpływami z VAT oraz aby zapewnić równe traktowanie podatników we wszystkich państwach członkowskich. Nowy rodzaj zasobów własnych opartych na VAT mógłby zastąpić obecny rodzaj zasobów własnych opartych na VAT.

Zasoby własne oparte na podatku od transakcji finansowych

115. W dniu 22 stycznia 2013 r. Rada przyjęła decyzję Rady upoważniającą do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych. Uczestniczące państwa członkowskie są proszone o zbadanie, czy podatek ten mógłby stać się podstawą nowego rodzaju zasobów własnych w budżecie UE. Przepis ten nie miałby wpływu na nieuczestniczące państwa członkowskie ani na obliczanie rabatu brytyjskiego.

Zasoby własne oparte na DNB

116. Metoda stosowania jednolitej stawki w celu ustalenia wkładów państw członkowskich do istniejących zasobów własnych z tytułu dochodu narodowego brutto (DNB) pozostanie niezmieniona, bez uszczerbku dla pkt 115 i 118.

Rozporządzenie wykonawcze

117. Na podstawie art. 311 ust. 4 TFUE przyjęte zostanie rozporządzenie Rady ustanawiające środki wykonawcze.

Korekty

118. Obecny mechanizm korekty dla Zjednoczonego Królestwa będzie miał nadal zastosowanie.

Wyłącznie w odniesieniu do lat 2014–2020:

- stawka poboru zasobów własnych opartych na VAT dla Niemiec, Niderlandów i Szwecji wynosi 0,15%;
- Dania, Niderlandy i Szwecja skorzystają z obniżek brutto swoich wkładów rocznych opartych na DNB w wysokości, odpowiednio, 130 mln EUR, 695 mln EUR i 185 mln EUR. Austria skorzysta z obniżki brutto swojego wkładu rocznego opartego na DNB w wysokości 30 mln EUR w roku 2014, 20 mln EUR w roku 2015 i 10 mln EUR w roku 2016.

MULTIANNUAL FINANCIAL FRAMEWORK (EU-28)

(EUR million - 2011 prices)

COMMITMENT APPROPRIATIONS	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Total 2014-2020
1. Smart and Inclusive Growth	60.283	61.725	62.771	64.238	65.528	67.214	69.004	450.763
1a: Competitiveness for growth and jobs	15.605	16.321	16.726	17.693	18.490	19.700	21.079	125.614
1b: Economic, social and territorial cohesion	44.678	45.404	46.045	46.545	47.038	47.514	47.925	325.149
2. Sustainable Growth: Natural Resources	55.883	55.060	54.261	53.448	52.466	51.503	50.558	373.179
of which: Market related expenditure and direct payments	41.585	40.989	40.421	39.837	39.079	38.335	37.605	277.851
3. Security and citizenship	2.053	2.075	2.154	2.232	2.312	2.391	2.469	15.686
4. Global Europe	7.854	8.083	8.281	8.375	8.553	8.764	8.794	58.704
5. Administration	8.218	8.385	8.589	8.807	9.007	9.206	9.417	61.629
of which: Administrative expenditure of the institutions	6.649	6.791	6.955	7.110	7.278	7.425	7.590	49.798
6. Compensations	27	0	0	0	0	0	0	27
TOTAL COMMITMENT APPROPRIATIONS as a percentage of GNI	134.318 1,03%	135.328 1,02%	136.056 1,00%	137.100 1,00%	137.866 0,99%	139.078 0,98%	140.242 0,98%	959.988 1,00%
TOTAL PAYMENT APPROPRIATIONS as a percentage of GNI	128.030 0,98%	131.095 0,98%	131.046 0,97%	126.777 0,92%	129.778 0,93%	130.893 0,93%	130.781 0,91%	908.400 0,95%
OUTSIDE THE MFF	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Total 2014-2020
Emergency Aid Reserve	280	280	280	280	280	280	280	1.960
European Globalisation Fund	150	150	150	150	150	150	150	1.050
Solidarity Fund	500	500	500	500	500	500	500	3.500
Flexibility instrument	471	471	471	471	471	471	471	3.300
EDF	2.952	3.868	3.911	3.963	4.024	4.094	4.174	26.984
TOTAL OUTSIDE THE MFF as a percentage of GNI	4.353 0,03%	5.269 0,04%	5.312 0,04%	5.364 0,04%	5.425 0,04%	5.495 0,04%	5.575 0,04%	36.794 0,04%
TOTAL MFF + OUTSIDE MFF as a percentage of GNI	138.671 1,06%	140.597 1,06%	141.368 1,04%	142.464 1,04%	143.291 1,03%	144.573 1,02%	145.817 1,02%	996.782 1,04%

MULTIANNUAL FINANCIAL FRAMEWORK (EU-28)

(EUR million - current prices)

COMMITMENT APPROPRIATIONS	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Total 2014-2020
1. Smart and Inclusive Growth	63.972	66.812	69.304	72.342	75.270	78.751	82.466	508.918
1a: Competitiveness for growth and jobs	16.457	17.553	18.345	19.794	21.095	22.927	25.026	141.197
1b: Economic, social and territorial cohesion	47.434	49.171	50.864	52.447	54.065	55.707	57.316	367.005
2. Sustainable Growth: Natural Resources	59.304	59.598	59.908	60.191	60.267	60.344	60.422	420.035
of which: Market related expenditure and direct payments	44.130	44.368	44.628	44.863	44.889	44.916	44.942	312.737
3. Security and citizenship	2.179	2.246	2.378	2.514	2.655	2.801	2.950	17.723
4. Global Europe	8.335	8.750	9.142	9.432	9.824	10.269	10.509	66.261
5. Administration	8.721	9.076	9.483	9.919	10.346	10.787	11.254	69.585
of which: Administrative expenditure of the institutions	7.056	7.350	7.678	8.008	8.360	8.700	9.071	56.224
6. Compensations	29	0	0	0	0	0	0	29
TOTAL COMMITMENT APPROPRIATIONS	142.539	146.482	150.215	154.398	158.363	162.952	167.602	1.082.551
as a percentage of GNI	1,03%	1,02%	1,00%	1,00%	0,99%	0,98%	0,98%	1,00%
TOTAL PAYMENT APPROPRIATIONS	135.866	141.901	144.685	142.771	149.074	153.362	156.295	1.023.956
as a percentage of GNI	0,98%	0,98%	0,97%	0,92%	0,93%	0,93%	0,91%	0,95%
OUTSIDE THE MFF	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Total 2014-2020
Emergency Aid Reserve	297	303	309	315	322	328	335	2.209
European Globalisation Fund	159	162	166	169	172	176	179	1.184
Solidarity Fund	531	541	552	563	574	586	598	3.945
Flexibility instrument	500	510	520	531	542	552	563	3.719
EDF	3.132	4.187	4.318	4.463	4.622	4.796	4.988	30.505
TOTAL OUTSIDE THE MFF	4.752	5.839	6.003	6.182	6.375	6.585	6.812	42.548
as a percentage of GNI	0,03%	0,04%	0,04%	0,04%	0,04%	0,04%	0,04%	0,04%
TOTAL MFF + OUTSIDE MFF	147.291	152.321	156.219	160.580	164.738	169.537	174.414	1.125.099
as a percentage of GNI	1,06%	1,06%	1,04%	1,04%	1,03%	1,02%	1,02%	1,04%

Klucz wkładów na rzecz 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju

	Klucz wkładów na rzecz 11. EFR
BE	3,25%
BG	0,22%
CZ	0,80%
DK	1,98%
DE	20,58%
EE	0,09%
IE	0,94%
EL	1,51%
ES	7,93%
FR	17,81%
IT	12,53%
CY	0,11%
LV	0,12%
LT	0,18%
LU	0,26%
HU	0,61%
MT	0,04%
NL	4,78%
AT	2,40%
PL	2,01%
PT	1,20%
RO	0,72%
SI	0,22%
SK	0,38%
FI	1,51%
SE	2,94%
UK	14,68%
HR	0,23%